

PEFC - Norge

Postboks 1438
0135 OSLO

SVAR PÅ HØRING MED FORSLAG TIL REVIDERT NORSK PEFC SKOGSTANDARD

Finnmarkseiendommen/Finnmárkkkuopmodat (FeFo) viser til brev av 11.04.2022 med høring av forslag til revidert Norsk PEFC skogstandard.

FeFo har grunnbokshjemmelen til og forvalter grunn og naturressursene for 95 % av grunnen i Finnmark – et areal tilsvarende 46 000 km². Dette gjør vi i samsvar med finnmarkslovens formål og på vegne av innbyggerne i Finnmark.

Skogen på Finnmarkseiendommen består av 90 % lauvskog og 10 % barskog. Furuskogen fordeler seg over fire kommuner. I henhold til vår oppdaterte skogtakst har vi ca 600 000 dekar produktivt skogareal av furu fordelt på disse. I alle kommuner er det produktive skogarealet stort sett sammenhengende. FeFo driver ensidig skogbruk i form av tynning av skog, der en liten andel sagtømmer tas ut i forbindelse med tynning. Forutsetningen for driften er at vi har avsetning av tynningsvirke i regionen. Vi har de siste årene lykket med å avvirke inntil 10 000 m³ tynningsvirke årlig til bioenergi. I tillegg til dette avvirker vi inntil 800 m³ sagtømmer til små lokale sagbruk. Alt arbeidet utføres av innleide entreprenører, da FeFo ikke har et eget driftsapparat.

Som en følge av at skogen på Finnmarkseiendommen har lav produksjon, svært lite uttak og kostnadskrevende driftsformer er økonomien svak. FeFo har med andre ord et svært lite økonomisk handlingsrom.

Områdene som tynnes årlig utgjør under 2 % av det totale produktive skogarealet på Finnmarkseiendommen. Med bakgrunn i dette vil vi gi innspill i forbindelse med revisjon av Norsk PEFC skogstandard

Innledende merknader

Etter FeFos syn bør innslagspunktet for retningslinjene defineres tydelig. Begrepet hogst bør avgrenses nærmere i omfang i areal og/eller volum virke som tas ut. I Finnmarksloven har lokalbefolkningen rett til å få utvist bjørkeskog til ved for husbehov. Vil en slik ordning omfattes av retningslinjene? Hva med mindre plukkhogster, avstandsregulering og tynning? Eller gjelder retningslinjene kun sluttavvirkning?

Det kan gis inntrykk av at retningslinjene forutsetter at skogeier skal samle inn en rekke data som helt eller delvis samles inn av offentlige aktører. Det bør derfor vurderes om det er aktuelt å henvise til aktuelle temadata som blant annet er tilgjengelige gjennom Geonorge. Mange kommuner sitter med betydelige mengder temadata som er aktuelle og relevante i den foreslåtte skogstandarden. Det vil derfor være av stor betydning å få til

rasjonelle arbeidsrutiner og metoder å sikre at allerede tilgjengelig data kan benyttes slik at skogeierne slipper å samle inn allerede registrerte data.

kravpunkt 1 om skogsertifiseringsavtale

Vi er enige i at bærekraftig skogbruk er viktig. Det er også viktig at planlegging og gjennomføring av skogbrukstiltak skjer i samsvar med lover og forskrifter som regulerer skogbruk. Kravpunktene i Norsk PEFC Skogstandard bør følges for alle tiltak i skogen. Når det gjelder kravpunktet om sertifiseringsavtale skal kravet blant annet sikre sporbarhet i tømmeromsetningen.

Der tynning av skogen er det eneste tiltaket, og virket går til kortreist bioenergi, vil en skogsertifiseringsavtale påføre skogeier ekstra administrasjon og kostnader for oppfølging av krav til gruppesertifiseringen. FeFo vil foreslå at det i formulering av kravpunktet tas hensyn til skogeiere som kun driver tynning av skog. Det bør også være mulig å omsette små mengder sagtømmer til lokale (private) sagbruk uten å inngå i en gruppesertifiseringsavtale eller selv være sertifisert.

kravpunkt 4 om landskapsplan:

Punkt 4 setter krav til landskapsplan ved sammenhengende teiger over 10 000 dekar, slik dagens kravpunkt 3 også gjør. Dette kravpunktet treffer skogeiere med store produktive skogarealer og lav skogbruksaktivitet hardt.

På grunn av lange avstander til markedet, høye transportkostnader for både skiping og transport langs landevei, manglende transportstøtteordninger og ingen sagbruk i drift i vår region, tvinges vi til kun å drive tynning av skogområder. Aktiviteten begrenses av lav etterspørsel etter tynningsvirke til bioenergi og vedproduksjon. Et krav om landskapsplan for 600 000 dekar produktiv skog vil gi en merkostnad som kan sette stopper for den forsiktige aktiviteten som gjøres i dag. Det bes om at man ved revidering av Norsk PEFC skogstandard ikke bare tar hensyn til arealets størrelse, men også til aktivitetsnivå herunder avvirket volum.

Innspillene over belyser at det er store forskjeller på skogbruk i Norge. FeFo forvalter verdens nordligste furuskog, og har utfordringer med både avsetning og drift i arktiske strøk. I tillegg forvalter vi store arealer med bjørkeskog der lokalbefolkning har lovfestet rett til uttak av ved. Det er behov for differensiert regelverk som fanger opp de store forskjellene i eierskap og forvaltningsregimer. FeFo ønsker at regelverket kan justeres i tråd med våre innspill da vi har som mål å drive etter Norsk PEFC skogstandard i vår skogbruksvirksomhet. Med de krav til landskapsplan og sertifisering som foreslås vil kostnadene med å drive skogen veldig fort kunne bli en så stor kostnad at skogen blir stående urørt – noe som over tid vil prege skoglandskapet og kvalitet på skogen i et langsiktig perspektiv.

Om ønskelig kan FeFo gjerne delta på et møte for å opplyse ytterligere om skogforvaltningen på Finnmarkseiendommen.

Med hilsen/Dearvvuodáiguin

Kate Persen

leder næring

Tel: 91513277

Dette dokumentet er elektronisk signert